

МАЛЯТКО

Журнал ЦК ЛКСМУ для дошкільнят № 10 жовтень 1969.

Розповів Анатолій ГРИГОРУК
Малюнки Вячеслава ЛЕГКОБИТА

ІГРИ ТВОЇХ ДРУЗІВ

У КОГО ПРУТИК

Забавка маленьких бушменів.

Бушмени живуть в Африці, у жарких безводних степах. Вони ніколи не будують собі жител: небо й чагарі — їхній дім.

Бушмени весь час мандрують з одного місця на інше. Викопують солодке коріння трав, полюють, збирають плоди, а часом добувають мед диких бджіл...

Великі непосиди й дітлахи бушменів. То вони, як справжні мисливці, вчаться поціляти з лука. То змагаються, хто прудкіше бігає. То заводять цікавої гуртової гри. От хоч би і в прутика. Тісненько постають у два ряди, й один ряд поза спиною в себе починає передавати з рук у руки прутика. Ще й пісеньку наспівує:

— Хай прутик, що з ним я копаю пісок,
Коріння знайде і солодкий медок.
А ще — мурашині яєчка смачні
І чисте джерельце — напитись мені.

Діти з іншого ряду намагаються вгадати, у кого тієї чи тієї миті прутик. А як угадають, то вже собі беруться передавати його з рук у руки.

ТОРЕАДОР

Забавка мексиканських дітей.

У Мексиці всі дуже люблять дивитися бої з биками.

Змагається з биком добре вишколений сміливець — тореадор. Вийде він на зелений килим стадіону і давай червоним плащем рогатого велетня дрочити. Розлютиться бик, розженеться, щоб копирснути тореадора. А той спритно поступить убік і підставляє під роги плаща.

Дуже небезпечний це двобій. Та все одно багато хлоп'ят мріє стати тореадорами.

Тільки де зійдуться двоє — зараз і починають. Один скидає із себе яку-небудь вдяганку — це «плащ». А другий бере дві палички, приставляє до голови і вдає бика. Як буцне «бик» «тореадора», то забирає «плаща» собі, а палички вже віддає, і граються далі.

РИБА-КИТ

А ось як бавляться англійські діти.

У просторій кімнаті розставляють стільці, сідають ладненько і починають гратися.

Кімната — це «море», а діти — «морські риби». Тут і камбала, і тріска, й оселедець, і мерлуза. А поміж них плаває кит. Плаває і то ту, то ту рибину за собою кличе. Невдовзі вже цілий табунець за ним увивається.

Ось тут «кит» і вигукує: «На морі буря!» Всі «рибини» шуг до себе. А хто прогавив місце — за кита стає.

Написала Бела ЄРУХИМОВИЧ

Малюнок Олега ЖИВОТКОВА

ВОНИ ПОВЕРНУТЬСЯ

Чуєш, як у небі курличуть журавлі? Бачиш, як летять-відлітають у вирій лебеді? Слідом потяглися білі хмарини. Теж схожі на лебедів. Мчать хмарини. Та немає в них крил, як у птахів. Відстають, відстають. Згубили з очей лебедину сім'ю.

Спинилися, притислись одна до одної і пролилися дощем на гай, луки, поля. І зелено-яро всміхнулась озимина: «Не сумуйте, вони вернуться. Вернуться, як тільки зазеленіє».

Оповідання Василя ЛИСЕНКА

Намалював Анатолій ПАЛИВОДА

ВАЛЯ КОТИК — ЮНИЙ БОЄЦЬ

У партизанському загоні Валя був найменший. Проте хоробрістю своєю ні перед ким не поступався. Якось партизани довго, довго йшли лісом. Притомилися. На спочинок стали. Тільки варта навкруги не зминає очей. Пильнує, щоб не напав зненацька ворог.

Під високим дубом заліг з автоматом і Валя. Вдивляється в зарослі. Ловить кожен підозрілий шерех.

Але що це! Чого так заскрекотіли сороки! Чи не їде хто!

Звівся Валя на одне коліно обдивитися. А ззаду щось шелесь — навалилося на нього. Вирвало з рук автомата і по голові вдарило. Щільно обступили Валю фашисти і зброю понаставляли:

— Хто ти є! Відповідай!

— Я... я з літака на парашуті, — схитрував Валя.

— Десант! — аж підскочив офіцер. Наказав він кільком солдатам стерегти Валю і покрався з загоном далі.

Лежить Валя на землі, від безсилля губи до крові кусає і думає: «Як же тепер своїх попередити! Нападуть на них, сонних, — усіх поб'ють.»

І раптом згадав: за пазухою ж у нього граната: миттю вихопив її — і фашистам під ноги. А сам прожогом у кущі.

— Гу-гух! — гримнуло на весь ліс. Підхопились партизани і вже як-слід ворога зустріли...

КОЛИСАНКА

Намалювала Галина ТУЛЬЧЕВСЬКА

З народного

Ой спи, ой спи, дитинонько,
Спи, поки маленька,
Щоби тобі, дитинонько,
Сон був солоденький.

Колишу, не лишу
Дитину маленьку,
Аби собі спочивала
В годину добреньку.

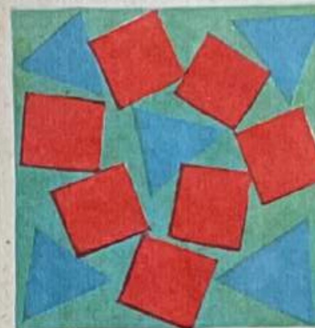
Записав Степан Пінчук у селі Космач Івано-Франківської області від Параски Боб'як.

На скільки яблук у другого їжачка менше! Домалюй їх.

Намалюй усі сині трикутники в один рядок, а під ними червоні квадрати — в другий рядок. Тепер, не лічивши, скажи, чого більше.

Вірш Георгія ЛЮЛЬКА

ЗАЙЧЕНЯ АБЕТКУ ВЧИТЬ

Сіло сонечко
На віконечко.
Сіло зайченятко
В автобусенятко.
Ноги до-овгі,
Вуха вели-икі...
Книжку
розгорнуло:
Абетку вчить.

У два однакові графини влили по склянці води. Чи порівну води в обох графинах!

Чи однакова довжина цих олівців!

Намалював Іван ГУТЬ

ЩЕДРА ОСІНЬ

Малюнок Анатолія ГОЛУБЄВА

ЯК КІШКА СТАЛА КІШКОЮ

Корейська народна казка

Була в дядечка Ана кішка. Гарна-гарна!

І назвав він її — Небо.

Якось завітав до дядечка Ана дядечко Ба та й питає:

— Як ти свою кішку назвав!

— Небо.

Здивувався дядечко Ба.

— Але ж хмара може заступити небо.

— Тоді я назву кішку Хмарою.

— Але хмару може розвіяти вітер.

— Тоді хай зветься Вітер.

— Але ж вітра може спинити високий мур.

— Ну, то назву її Високий Мур.

— Але ж його миша може підрити.

— Тоді я назву кішку Мишею.

— Але ж мишу кішка може впіймати.

— Тоді я назву її Кішкою.

Так кішка знов стала кішкою.

Намалював Віктор КАВУН

ЄДИНА

Розповів Борис ХАРЧУК

Навчає мама доньку лічби. А та ніяк не збагне, чому один — це один. Загне пальчика й каже:

— П'ять, три, десять...

— Та ні-ії — зупиняє мама. — Ось послухай: ти — це один.

Від себе й лічи. З одинички весь рахунок починається.

— Ти — це один, — повторює дівчинка. — Ти — це один... А небо?

— І небо одне, — каже мама.

— А сонце?

— Сонце теж одне.

— І я одна?

— Авжеж. Ти в мене — одна-єдина.

— Небо — одне, — лічить дівчинка. — Сонце — одне. І я одна-єдина...

Вірш Володимира КОЛОМІЙЦЯ

ПОТЯГУСІ

Ніжаться в постелі
Дітлахи веселі,
На лежанці-простяганці
Потягусеньки уранці.

Як Муркотик допоміг Івасикові

Малюнки Едуарда КОЛЕСОВА

Скоромовка
Лідії КОВТУН

СОРОК СОРОЧОК

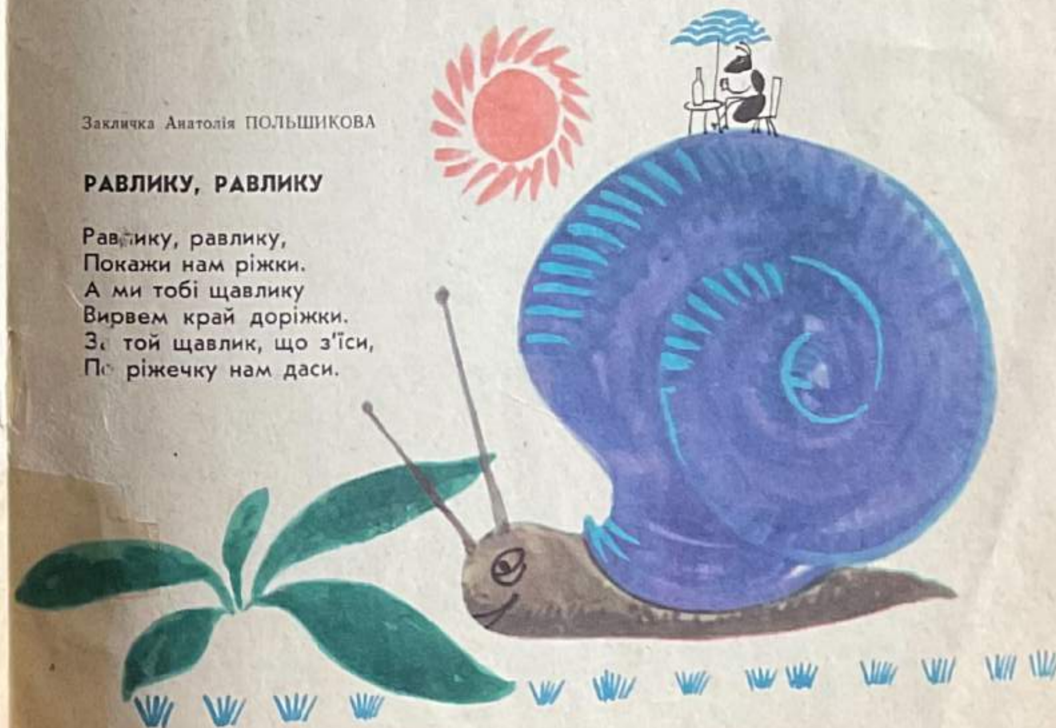
Сорока
Сорок
Років
Сорока
Нитками
Сорок
Сорочок
Вишила.
Сорока
Сорок
Сорочок
На сорок
Сороченят
Одягла.

Закличка Анатолія ПОЛЬШИКОВА

РАВЛИКУ, РАВЛИКУ

Равлику, равлику,
Покажи нам ріжки.
А ми тобі щавлику
Вирвем край доріжки.
За той щавлик, що з'їси,
По ріжечку нам даси.

Ціна 15 коп.

ЗРОБИ САМ

Такі, а може іще й цікавіші аплікації легко виклеїти, добравши листя з різних рослин. Ану спробуй.

Аплікація Анатолія ПАСЛАВСЬКОГО

Індекс 74304 Обкладинка Амброза ЖУКОВСЬКОГО Макет Едуарда КОЛЕСОВА

«М А Л Ю Т К А». Журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (на украинском языке).

Редакційна колегія: В. С. Близнець, Г. П. Бойко, З. В. Волновинська, А. І. Григорук (відповідальний секретар), В. Ф. Гужва, В. Є. Карасьова, Р. Ф. Ліпатов, Ф. Ю. Маківчук, Т. С. Петрусенко, А. К. Тетьора, Л. М. Письменна, О. Л. Рябокляч (головний редактор), А. Д. Філіпенко, Г. В. Якутович. Художник-редактор О. І. Мікора. Рік видання десятий. № 10 (118). Виходить один раз на місяць. Адреса редакції: Київ, Пушкінська, 28. Телефони: 24-35-81, 24-72-01. Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь». Рукописи не повертаються. Здано до набору 18. VIII. 69. Підписано до друку 3. IX. 69. Формат паперу 84×108¹/₁₆. Фіз. друк. арк. 1,68. Обл. вид. арк. 2,7. Тираж 620.000 прим. Зам. 03826. Видавництво і комбінат друку «Радянська Україна». Київ-47, Брест-Литовський проспект, 94.